

hver Gang været oppe at se dem, og jeg maa sige, at der er ikke noget som helst, der ved disse Skoleudstillinger, Klassernes Afslutning, tyder paa, at man har gennemført det Princip, som vi krævede gennemført ved Undervisningen. Sidste Gang var der ophængt Billeder, Skitser, der var malet af de forskellige, der fik Undervisning af de 3 Malere, hver Klasse for sig, og intet antydede, at disse Elever, saaledes som de efter Undervisningsplanens § 15 skulde, havde faaet den krævede Undervisning af alle tre Kunstnere i disse forskellige Fag, og man kunde ikke faa nogen som helst Klarhed med Hensyn til Oprykningsprøver eller noget som helst. Jeg skal nu ikke henvise til private Udtalelser, som jeg altsaa ved er faldet fra Kunstnere, gaaende ud paa kort sagt dette: Ja, vi blæser Regering og Rigsdag et Stykke, vi laver det, som vi selv vil; men dette var Vidnesbyrd om, at Skolerne ikke er, som de skal være, og derfor mener jeg, der er Grund for Ministeren til at gribe ind.

Ministeren har jo i den senere Tid udtalt sig rigeligt til Bladene om forskellige Forhold, og i et Interview i „Nationaltidende“ den 13. Juni 1927 erklærede Undervisningsministeren: „Hvad skal en Undervisningsminister gøre? En direkte Indgriben er han udelukket fra, lige saa lidt som en Undervisningsminister kan være Direktør for det kongelige Teater og blande sig i Repertoireplanen, lige saa lidt kan han være den daglige Leder af Kunstakademiet.“ Ja, det har den højtærede Minister saa sandelig Ret i; han kan ikke være den daglige Leder, men det er der heller ingen, der beder ham om; derimod beder man ham om at sørge for, at, om jeg saa maa sige, „Repertoireplanen“ bliver opretholdt; den er fastsat ved en Beslutning, som to af Statsfaktorerne har været med til gennem denne Kommissionsbetænkning, og derfor er det Ministerens Pligt at sørge for, at Kommissionens Bestemmelse med Hensyn til Skoleundervisningen virkelig bliver gennemført, saaledes at enhver, der følger disse Udstillinger, naar Undervisningsaaet er færdigt, kan konstatere, at Eleverne virkelig har faaet deres Undervisning. Ellers maa det Spørgsmaal tages alvorligt op, om man videre

skal smide Penge ud til den Undervisning, der gives i Øjeblikket.

Der er endnu en speciel Sag, vedrørende Kunstakademiet, som jeg maa omtale, men den angaar ikke den højtærede Undervisningsminister, men den højtærede Kirkeminister. Der findes ved Kunstakademiet et saakaldet Altertavleudvalg, og dette Udvalg spørger Kirkeministeriet til Raads, naar der er Tale om Anskaffelse af nye Altertavler til Kirkerne. Dette Altertavleudvalg er et klart Udtryk for, hvordan man arbejder ved det nuværende Kunstakademi, retningsbestemt, højst ensidigt, kasserende, hvad man ikke behager at finde kunstnerisk nok ud fra denne enkelte Retnings Syn. Man har haft et meget slaaende Eksempel paa det i den sidste Tid. Der var i September Maaned i den frie Udstilling en Udstilling af Maleren Albert Petersens Billeder, deriblandt en Korsfæstelsesscene, som var malet af denne Kunstner til en Kirke i Jylland, Skals Kirke. Dette Billede var blevet kasseret af Altertavleudvalget, hvilket er saa meget mærkeligere, som det senere er blevet udstillet paa Parisersalonen og har været Genstand for en indgaaende Vurdering i et fransk Kunstblad, der satte Billedet meget højt.

Jeg skal nu aldeles ikke indlade mig paa at forsvare Hr. Albert Petersens Kunst i og for sig, men jeg vil blot sige, at hvis dette Billede skal kasseres — et Billede, som virkelig bar Præget af, at Manden var i Stand til at levere et Arbejde, der til lige kunde være, hvad man kalder et Andagtsbillede, og som sikkert paa Stedet kunde gøre udmærket Fyldest —, medens man samtidig, naar man kommer rundt om Sommeren, kan se det Stads, som er blevet paaoktroyeret Kirkerne forskellige Steder, hvor der er kommet nye Altertavler, Ting, hvorom Beboerne siger: vi ved ikke, hvad det skal forestille, hvad skal vi med dette, som vi ikke kan faa noget som helst Udbytte af — ja, saa er det paa høje Tid, at Kirkeministeriet afbryder denne Forbindelse med Kunstakademiet.

Hvis Menighederne i den Grad skal være afhængige af en tilfældig Kunstnerlike med Hensyn til, hvilke Billeder man maa have til Opbyggelse i sine Kirker,